

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9CoCsp/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124220130
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:6124220130.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Finančná skupina RefinCapital Slovensko s.r.o., Zámocká 3, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 54 222 516, zastúpený Advokátska kancelária VASIL' & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, Košice-Juh, IČO: 47 240 482 proti žalovanej A. B., nar: XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX, zastúpená JUDr. Ján Slovinský, advokát so sídlom Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves, o zaplatenie 4.088,85 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15. októbra 2024 č.k. 9Csp/73/2024-143

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie žalovanej proti výroku I. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku II.

Z r u š u j e výrok rozsudku o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie preskúmaným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.088,85 eur s úrokom z omeškania 9,5% ročne z dlžnej sumy od 29.12.2023 do zaplatenia (II.), zamietol žalobu v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania (III.) ako aj návrh žalovanej na prerušenie konania (I.) a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (IV.).

2. Považoval za preukázané, že v rozsahu priznanej pohľadávky sa žalovaná obohatila na úkor žalovaného v zmysle § 454 OZ, keď žalobca plnil za žalovanú dlh, ktorý mala plniť ona.

3. Súd vychádzal z nespornej okolnosti, že žalobca dňa 29.11.2023 uhradil 4.088,85 eur vymáhaných v exekučnom konaní súdneho exekútora JUDr. Ľuboša Sidorjaka 14Ex 1047/2022 vedenom na návrh oprávneného PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. proti žalovanej. Platba bola poukázaná na účet uvedený v exekučnom príkaze Tatra banka a.s., IBAN: SK18 1100 0000 0026 2171. Uvedené platobné údaje zodpovedali tak exekučnému príkazu ako aj príkazu na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej začatom dňa 19.10.2023. Pretože rozsah úhrady dlžnej sumy a uspokojenia pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní proti žalovanej boli nepochybné, súd nepovažoval za podstatné, že žalobca predložil potvrdenie o uskutočnení platby v anglickom jazyku, keď bolo z údajov celkom zjavné a bez potreby tlmočenia, kedy, kým, v akej výške a na aký účet bola platba uskutočnená. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV.ÚS 114/2003, ktorý k námietke k sťažovateľky, aby jej boli preložené všetky listiny súvisiace s konaním o vydanie do cudziny nepovažoval preklad za potrebný v situácii, ak bola oboznámená vo svojom jazyku oboznámená s účelom konania, podstatou žiadosti a dostala možnosť sa k uvedenému vyjadriť. Tieto podmienky

boli splnené aj v tomto konaní, samotný doklad o realizácii platby nebol významný, ak spornou otázkou bolo tvrdenie žalovanej, že žalobca mal povinnosť pohľadávku za ňu uhradiť podľa dohody v zmluve o prevode vlastníckeho práva žalovanej k nehnuteľnosti – bytu na žalobcu, vo vzťahu ku ktorému bytu smeroval aj exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva. V tomto kontexte nemal súd preukázanú obranu žalovanej, aby žalobcovi vyplývala zo zmluvy o prevode vlastníctva jej bytu povinnosť na zaplatenie dlhu voči PROFI CREDIT Slovakia s.r.o..

4. Súd vychádzal zo zistenia, že dňa 9.3.2023 bola podpísaná kúpna zmluva, predmetom ktorej bol prevod nehnuteľnosti žalovanej - 1 izbového bytu č. XX C. X. D. C. E. F. G. H. C. G. za kúpnu cenu 34.000,00 eur. Kúpna cena podľa článku II. mala byť uhradená na účty určené žalovanou ako predávajúcou, ktoré plnenie slúžilo na uspokojenie jej záväzkov vymáhaných v tam uvedených exekučných konaniach. Podľa obsahu kúpnej zmluvy, ktorá skutočnosť nebola spochybnená, išlo o dlhy žalovanej v exekučných konaniach vedenej proti žalovanej ako povinnej u JUDr. Márie Bílej 197Ex 286/2018, 197Ex 416/2019, 197Ex 449/2019 v celkovej výške podľa kúpnej zmluvy 28.922,05 eur vo vzťahu k čomu žalovaná v konaní potvrdila, že celkovo v exekučných konaniach žalobca uhradil 38.289,24 eur. Jednotlivé v kúpnej zmluve vymedzené dlžné čiastky boli poukazované na účty určené predávajúcou. Plnenia podľa ustanovení v kúpnej zmeny definované tiež vymedzením platobných údajov číslom exekučného konania, sa nezhodovali s údajmi k platbe žalobcu, ktorá bola predmetom sporu. V kúpnej zmluve z 9.3.2023 nebola žiadna zmienka o exekučnom konaní 147Ex 1047/2022, pritom žalovaná prehlásila v článku III. zmluvy, že na prevádzanej nehnuteľnosti neviazu žiadne vady, nie je zaťažaná žiadnymi bremenami, dlhmi, záložnými právami a ťarchami s výnimkou ťarch uvedených v tomto článku zmluvy, medzi ktorými ťarchami nebolo zmienené exekučné právo zriadené v konaní 147Ex 1047/22. V zmluve boli uvedené len ťarchy v prospech spoločenstva vlastníkov bytov a v súvislosti s exekučnými konaniami 197Ex 286/2018, 197Ex 415/2019 a 197Ex 449/2019.

5. Súd považoval v zmysle vyššie uvedeného za preukázané, že obsahom zmluvy o prevode vlastníctva bytu žalovanej na žalobcu nebola povinnosť žalobcu poukázať za žalovanú z kúpnej ceny finančné prostriedky na uspokojenie veriteľa PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vo veci 147Ex 1047/2022. Nárok žalobcu preto posudzoval podľa ustanovení o povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia § 451, § 454, § 457 OZ konštatujúc, že v danom prípade sa žalobkyňa obohatila, lebo sa za ňu plnilo, čo mala podľa práva plniť sama. Bezdôvodné obohatenie spočívalo na jej strane v tom, že jej majetok sa nezmenšil z dôvodu, že bolo plnené inou osobou, ktorý okamih nastal momentom prijatia plnenia veriteľom. Uviedol, že skutková podstata bezdôvodného obohatenia podľa § 454 OZ predpokladá existenciu právnej povinnosti na strane povinného t.j. žalovanej, neexistenciu právnej povinnosti na strane oprávneného teda žalobcu, uskutočnenie plnenia, ktoré sa nesmie stať proti vôli povinného subjektu. Konštatoval splnenie všetkých predpokladov na uloženie povinnosti žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia 4.088,85 eur, keď povinnosť na plnenie svedčila žalovanej, mal preukázané poskytnutie plnenia veriteľovi, pričom plnenie sa nestalo proti vôli žalovanej, čo potvrdzoval aj jej postoj v konaní, keď sa dovoľavala toho, že žalobca bol povinný za ňu plniť. Úroky z omeškania priznal žalobcovi v nadväznosti na doručenie výzvy žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia doručenej dňa 13.12.2023, kde povinnosť na plnenie bola stanovená v 14 dňovej lehote, ktorá uplynula 28.12.2023 teda odo dňa nasledujúceho sa dostala žalovaná do omeškania, kedy jej vznikla povinnosť na úhradu úrokov z omeškania v zhode s § 517 ods. 1, 2 OZ vo výške úrokov vyplývajúcich z § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania zodpovedali základnej sadzbe ECB zvýšenej o 5 percentuálnych bodov t.j. 9,5 % ročne (ECB 4,5% + 5%). Povinnosť na plnenie súd uložil v 30 dňovej lehote prihliadajúc na potrebu žalovanej zabezpečiť si finančné prostriedky na úhradu dlhu. V rozsahu, v ktorom nebolo preukázané omeškanie žalovanej s vydaním bezdôvodného obohatenia žalobu zamietol.

6. Ako neopodstatnený hodnotil návrh žalovanej na prerušenie konania do skončenia iného prebiehajúceho konania vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 8C/75/2024, v ktorom sa domáha určenia vlastníckeho práva k bytu tvrdiac, že zmluvu so žalobcom uzavrela za nápadne nevýhodných podmienok v tiesni. Súd uzavrel, že bez ohľadu na výsledok uvedeného sporu bolo preukázané, že žalobca plnil za žalovanú a teda na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie v rozsahu ako bolo uplatnené žalobou. Nezistil tak podmienky pre prerušenie konania v zmysle § 164 Civilného sporového poriadku (CSP) ani v zmysle § 162 CSP, preto návrh žalovanej zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodoval podľa § 257 CSP. Ako procesne úspešného hodnotil žalobcu, ktorý bol neúspešný len v nepatrnej časti nároku – úrokov z omeškania a za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré mu náhradu trov nepriznal, považoval fakt, že žalobca mohol pri uzatváraní kúpnej zmluvy so žalovanou získať vedomosť pri zachovaní náležitej opatrnosti o spornom exekučnom konaní a riešiť túto situáciu ešte pred podpisom kúpnej zmluvy, čím by predišiel i súdnemu sporu.

8. Proti výroku rozsudku o náhrade vzniknutých trov podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP s návrhom na zrušenie rozhodnutia, resp. jeho zmenu tak, aby mu bola priznaná náhrada vzniknutých trov.

9. Žalovaná napadla odvolaním vyhovujúci výrok rozsudku, ako aj výrok o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP s návrhom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. s návrhom na zamietnutie žaloby.

10. Žalobca poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd konštatoval, že v obsahu kúpnej zmluvy, ktorá upravovala vzájomné postavenie sporových strán, nebola žiadna zmienka o exekučnom konaní, žalovaná neinformovala žalobcu o akýchkoľvek ďalších ťarchách, a aj keď mala vedomosť o úhrade tejto pohľadávky, ktorú jej žalobca komunikoval, neobdržal od nej žiadnu odpoveď, ktorá by umožnila mimosúdne riešenie sporu a neostala mu tak iná možnosť ako sa domáhať svojho práva súdnou cestou. Ťarcha na nehnuteľnostiach bola zaevidovaná na liste vlastníctva až po uzatvorení kúpnej zmluvy a úhrade kúpnej ceny. Odkázal na Nález Ústavného súdu SR I.ÚS 263/2016, že by bolo v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka vzniknutého len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva proti subjektu, ktorý svojim protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musela brániť svoje právo v súdnom spore. Z tohto pohľadu považoval odôvodnenie súdneho rozhodnutia vo výroku o náhrade trov za arbitrárne, odporujúce princípom spravodlivosti, právneho štátu, predvídateľnosti, právnej istoty i materiálnej ochrany práv.

11. Žalovaná v odvolaní nesúhlasila s názorom súdu, aby v prípade určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej so žalobcom ako neplatnej v konaní 8C/75/2024, nebolo možné konštatovať, že na strane žalovanej nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia. Zastávala názor, že bola žalobcom uvedená do omylu, nakoľko bola ubezpečená, že vyplatí všetky exekučné konania, bez toho by nepristúpila k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a len tento prísľub ovplyvnil jej ekonomické konanie, ktoré skutočnosti budú predmetom sporu o určenie vlastníckeho práva. Vytýkala súdu prvej inštancie, že sa nezaoberala argumentáciou, že konanie žalovaného odporovalo dobrým mravom a teda nemôže požívať právnu ochranu, keď za kúpu bytu jej ponúkol sumu 34.000,00 eur, teda o polovicu nižšiu než za akú by mohla byť predatá, nebyť jej ťaživej finančnej situácie. Len priznaná istina s príslušenstvom a trovy konania ku dňu doručenia platobného rozkazu predstavujú až 1/4 kúpnej ceny, ktorá jej bola vyplatená. Tvrdila tak nedostatok presvedčivej argumentácie v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Namietala tiež, že súd odmietol vykonať preklad dôkazu – žalobcom predloženého potvrdenie o úhrade pohľadávky. Považovala platbu za spornú, aj keď pripustila, že telefonicky ju kontaktoval i exekútor JUDr. Sidorjak, bolo to pár týždňov po uzatvorení kúpnej zmluvy, určite nie v mesiaci november 2023, kedy mal byť dlh uhradený. Jej súhlas s vyplatením dlhu podľa nej teda chýbal. K rozporom v jej výpovedi, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie, keď tvrdila, že pred uzatvorením zmluvy oboznámila žalobcom so všetkými exekučnými konaniami, včítane konania I. J. H. na inom pojednávaní zas uviedla, že mala vedomosť len o exekučných konaniach vedených JUDr. Bílou, súdnou exekútkou uviedla, že sa tak stalo pre odstup času, keď rozporné tvrdenia boli nesprávne pripísané v jej neprospech. Vyjadřila, že právo na slobodné podnikanie, právo vlastníť majetok na strane žalobcu nemôže byť uprednostňované pred základnými právami žalovanej, v situácii, keď žalobca ju mal uviesť do omylu za účelom obohatenia a zneužiť tieseň ľudí v exekučnom konaní.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu zrekapituloval obsah zmluvy o prevode bytu žalovanej uzatvorenej dňa 9.3.2023, ktorý od nej nadobudol za dohodnutú kúpnu cenu 34.000,00 eur, ktorá mala byť použitá na úhradu záväzkov ako boli vymedzené v kúpnej zmluve týkajúcich sa exekúcií vedených voči žalovanej, čo bolo zrejme aj motívom žalovanej, aby pristúpila k prevodu vlastníctva bytu. Samotná žalovaná v konaní potvrdila, že pred uzatvorením zmluvy komunikovala s exekútkou JUDr. Bílou, ktorá jej oznámila aj výšku pohľadávok a platobné informácie tak, ako boli v zmluve uvedené, a na ich základe pristúpil v tom čase ako kupujúci k úhrade dohodnutej kúpnej ceny na vymedzené

čísla účtov. Nebol informovaný o akýchkoľvek ďalších dlhoch, či ťarchách na nehnuteľnosti, až po uzatvorení kúpnej zmluvy a úhrade kúpnej ceny bola na nehnuteľnosti zaevidovaná ťarcha týkajúca sa exekučného konania vedeného súdnym exekútorom JUDr. Sidorjakom 147Ex 1047/22 v prospech Profi Credit Slovakia s.r.o. Žalobca pristúpil k úhrade pohľadávky, aby nehnuteľnosť nebola zaťažená exekúciou vzťahujúcou sa k osobe žalovanej. Samotná žalovaná potvrdila na pojednávaní 15.10.2024, že o exekúcii nemala vedomosť, argumentáciu žalovanej o tom, aby kúpnu zmluvu uzatvorila v tiesni či za nápadne nevýhodných podmienok, rozporoval poukazujúc na obsah kúpnej zmluvy, ktorú žalovaná poznala, nebol na ňu vyvíjaný akýkoľvek nátlak, kúpna cena odzrkadľovala dezolátny stav nehnuteľností v čase jej predaja, keď boli vynaložené finančné prostriedky na rekonštrukciu pred ďalším prevodom. Výhrady žalovanej o absencii prekladu potvrdenia o prevode peňažných prostriedkov považoval za právne bezvýznamné, keďže boli zrejme platobné údaje i rozsah poukázanej pohľadávky, listina neobsahovala žiadne sporné či problematické časti a v konaní bolo napokon nesporné, že žalobca plnil za žalovanú v rámci exekučného konania. Navrhoval rozhodnutie v rozsahu žalovanou napadnutom ako vecne správne potvrdiť.

13. Iné vyjadrenia v odvolacom konaní predložené neboli.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd po vyhodnotení procesnej prípustnosti a včasnosti podaného odvolania subjektom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, prejednal odvolanie strán sporu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku o náhrade trov konania je dôvodné, odvolanie žalovanej v rozsahu týkajúcom sa výroku o prerušení konania je procesne neprípustné a v časti vyhovujúceho výroku nedôvodné.

15. Výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania má povahu procesného rozhodnutia o ktorom súd rozhoduje uznesením, ktorú procesnú povahu nestráca, ani ak je súčasťou rozsudku. V ustanovení § 357 CSP právna úprava taxatívnym spôsobom vymedzuje, v ktorých prípadoch je možné procesné rozhodnutie napadnúť opravným prostriedkom. Podľa § 357 písm. n/ CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, teda nie pre prípad rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Nesúhlas žalovanej s týmto procesným výrokom súdu je z hľadiska opravného konania právne irelevantný, keďže nepodlieha prieskumu v odvolacom konaní, a ani nijako nezasahuje do práva strany na spravodlivý súdny proces, ktorého výrazom je aj zásada hospodárneho konania bez zbytočných prietáhov. Odvolanie voči tomuto výroku rozhodnutia bolo odmietnuté v zhode s § 386 písm. c/ CSP, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákonná úprava odvolanie nepripúšťa.

16. Vyhovujúci výrok rozsudku nezakladá naplnenie žiadneho zo žalovanou tvrdených odvolacích dôvodov, keďže súd prvej inštancie vychádzal zo správne zisteného skutkového stavu, založeného na vykonaní všetkých dôkazov potrebných pre rozhodnutie veci, ktoré dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov vyvodil správne skutkové zistenia, ktoré posudzoval podľa zodpovedajúcich právnych noriem a ich správnej interpretácie, nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odôvodnenie rozhodnutia rozsudku je dostatočné, pretože sa v ňom súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné, preto odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Ani v zmysle § 365 ods. 2 CSP uznesenie súdu o prerušení konania nemalo za následok existenciu vady zakladajúcej niektorý z uplatnených odvolacích dôvodov.

17. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 17. decembra 2025 v pojednávacej miestnosti č. dv. 210, II. poschodie, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na webovej stránke a úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

18. Z formulácie odvolania žalovanej je možné vyvodiť jej nesúhlas so spôsobom hodnotenia dôkaznej situácie súdom, no neposkytuje žiadny z presvedčivých argumentov, ktorými by bolo možné spochybniť presvedčivosť logickej argumentácie súdu v odôvodnení i správnu aplikáciu a interpretáciu v konaní použitých právnych noriem. Je potrebné vychádzať predovšetkým zo skutočnosti, že v konaní nebolo sporným, že za žalovanú bola uhradená pohľadávka veriteľovi, ktorého bola dlžníčkou, a existencia ktorého záväzku žalovanej vyplývala z exekučného konania 147Ex/1047/2022 vedenom u exekútora

JUDr. Sidorjaka. Obsahom predloženej kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu žalovanej bolo preukázané, že žalobca sa v tejto kúpnej zmluve nezaviazal na úhradu uvedenej pohľadávky, nemal o nej žiadnu vedomosť, preto ani žalovaná nemohla vychádzať z úvahy, že taká povinnosť žalobcovi vznikla. Samotná žalovaná podľa vlastných vyjadrení na pojednávaní v konaní pred súdom potvrdila, že nemala vedomosť o spornom exekučnom konaní 147Ex/1047/2022 vedenom u exekútora JUDr. Sidorjaka. Je preto ťažko uveriteľné, že sa mohla domnievať, čo i len omylom, že žalobca za ňu plnil dlh na základe dohody obsiahnutej v kúpnej zmluve. Obsahom zmluvy o prevode vlastníctva bytu žalovanej bola úhrada kúpnej ceny na uspokojenie záväzkov žalovanej voči jej veriteľom v rozsahu vymedzenom v kúpnej zmluve, na peňažné účty tam uvedené s presnou identifikáciou exekučných konaní, ktorých sa tieto záväzky týkali. Niet žiadnym pochybnosťami, že exekučné konanie 147Ex/1047/2022, v ktorom bola za žalovanú uhradená suma 4.088,85 eur nebola obsahom kúpnej zmluvy ako záväzok, ktorý by mal podľa dohody strán, uhradiť žalobca za žalovanú. Nakoľko úhrada tejto pohľadávky sa týkala exekučného konania, kde je nesporné, že k uspokojeniu záväzku došlo, z hľadiska dôkaznej situácie v spore nebol potrebný preklad dokladu o úhrade platby, osobitne v situácii, ak z neho bez pochybností vyplývalo, kedy na aký účet v akej výške žalobca poukazoval dlh za žalovanú. Nezrozumiteľné sú tiež námietky žalovanej, že žalobca k úhrade pohľadávky nedisponoval jej súhlasom, ak sama sa v priebehu sporu bránila tým, že žalobca mal povinnosť za ňu plniť, čo subsumuje súhlas žalovanej s plnením, a predstavuje výslovnú požiadavku na splnenie jej dlhu. Nakoľko však žalobcovi nesvedčila povinnosť na plnenie dlhu za žalovanú, je žalovaná povinná v rozsahu uhradeného záväzku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Na účely posúdenia dôvodnosti pohľadávky žalobcu sú tiež bezpredmetné úvahy žalovanej o neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva jej bytu, či platnom odstúpení od tejto zmluvy. Predmetom sporu je úhrada dlhu za žalovanú v situácii, keď žalobca sa nestal namiesto žalovanej dlžníkom veriteľa, ani mu povinnosť plnenia nevyplývala z dohody so žalovanou, teda má právo na vrátenie toho, čo plnil za žalovanú, čo mala plniť ona sama, ktorá okolnosť je nezávislá na existencii jej vlastníckeho práva k bytu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie reagovalo na každú z podstatných námietok žalovanej, zrozumiteľne sa vysporiadavajúc s jej argumentáciou, a ako vecne správne bolo vo vyhovujúcom výroku potvrdené.

19. Za dôvodné odvolací súd považoval odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania, keď súd aplikáciu § 257 CSP odôvodnil tým, že žalobca pri zachovaní náležitej opatrnosti, sa mal možnosť dozvedieť o exekučnom konaní a riešiť situáciu so žalovanou pred uzatvorením kúpnej zmluvy a predísť tak súdnemu sporu. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nemožno vyvodiť, na základe akých skutočností dospel k uvedenému názoru. Z obsahu spisu vyplýva, že kúpna zmluva bola žalovanou podpísaná 8.3.2023, žalobcom 9.3.2023, príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti pochádza zo dňa 3.3.2023, upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva zo dňa 19.10.2023. V kontexte týchto časových súvislostí nemožno zistiť, či a ako mal možnosť žalobca efektívne riešiť vzniknutú situáciu, či prispieť k mimosúdnej vyriešenej sporu inou formou. Žalovaná existenciu toho dlhu žalobcovi nezmenila, sama uvádzala, že o ňom nemala vedomosť a nie je zjavné, kedy a či bol vykonaný zápis exekučného záložného práva na list vlastníctva. Súd bližšie nerozvedol, čo považoval za náležitú opatrosť, ktorú mal žalobca zanedbať, a ktorú vyhodnotil v jeho neprospech pri rozhodovaní o náhrade trov. Rozhodnutie súdu vo výroku o náhrade trov z vyššie zmienených dôvodov postráda zrozumiteľné a odvolacím súdom preskúmateľné odôvodnenie. V tomto rozsahu súd prvej inštancie naplnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia v zhode s § 389 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V opätovnom konaní si súd prvej inštancie zabezpečí dostatok podkladov pre rozhodnutie o náhrade trov konania tak, aby mohol úplným, zrozumiteľným a v odvolacom konaní preskúmateľným spôsobom zdôvodniť aplikáciu tých právnych noriem, ktoré v konečnom dôsledku pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania použije.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).